

maal til for at komme til det Rette i den Henseende. Altsaa ogsaa for saa vidt staar jeg frit nok. Dernæst er der en anden Betragtning, som er kommen frem fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (P. Holm) om at rydde hele Historien paa Slots- holmen og gjøre andet Brug af Grunden. Det er en stor Plan, og det vilde vistnok blive en meget frugtbar Plan. Jeg har hørt den fremsætte tidligere, men den vilde formentlig blive i høj Grad kostbar ogsaa med Hensyn til Rydningen. Desuden vil det rimeligvis stille sig saaledes — saaledes stiller det sig i alt Fald for mig — at vi vanskeligt kunne komme dertil, selv om man med Hensyn til de historiske Forhold og af andre Grunde kunde gjøre det, undtagen ved en billig Overenskomst med Kongehusets Chef. Selv om man kunde frigjøre sig for en juridisk Forpligtelse i denne Henseende, tror jeg, at andre Forudsætninger vilde føre til, at man ikke gjorde det uden en saadan Overenskomst. Det er muligt, at denne kunde naas, vi have jo mange Slotte, men det ligger ikke for i Dieblisset; det skulde være taget paa en anden Maade, og jeg tror heller ikke, at Tiden var gunstig dertil. Derimod skønner jeg ikke rettere, end at den Betragtning, der blev fremsat af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfreds (Wingel), vilde kunne have havt Noget paa sig, hvis vi havde havt det samme Folkething som i forrige Valgperiode i alt Fald i den første Session i forrige Valgperiode. Det ærede Medlem nævnte nemlig Grundloven og Grundlovens Stilling i Forbindelse med dette; ja, det ærede Medlem veed jo nok, som det blev sagt fra den anden Side, at det for Tiden hos de kloge Folk betragtes som en Følelsessag med Grundloven, det er ikke noget Reelt, og det at sætte den politiske Tilstand og Grundlovens Stilling i Forbindelse med denne Sag kan utvivlsomt ikke vinde Gehør i det nye Folkething. Smidlertid skal jeg ærlig tilstaa, at uagtet jeg hører til dem, der, hvis vi vare blevne i lovlige Tilstande, under fredelige Forhold, havde haabet, at Kongehuset allerede nu havde faaet tilfredsstillende Erstatning for de Tab, som ogsaa det led ved den uhykkelige Brand, har dog det hele Spørgsmaal stillet sig anderledes for mig efter 1ste April 1885. Skjøndt jeg kan vente Klogskabens Indvendinger derimod, stiller jeg mig dog paa den samme Betragtning som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfreds, der bliver bestybt for kun at have Følelse i den Retning, med hvilken man kun kunde have Medlidenshed eller Sympathi. Jeg vil nemlig udtrykke min Tanke saaledes: Tiden er ikke be-

leilig til at træffe Foranstaltninger til Opførelse af en Kongeborg mere, saa længe Grundloven ligger i Grus. Der kan siges: Dette Slot er brændt, det staar i Ruiner, og der er dertil knyttet en Ret til at faae Erstatning, trods de imødekommende Forholdsregler, vi have truffet lige overfor Kongehuset for at faae Sagen ordnet midlertidigt. Lad det være indrømmet, men fra Folkets Side er der ligeledes en Ret til at faae reist Grundloven af de Ruiner, som Ministeriet har leveret os den i ved sin Politik i de sidste Aar, altsaa maa disse gjensidige Rettigheder kunne gaa lige op. Derfor vilde min politiske Stilling til denne Sag og min Hovedbetragtning efter den saglige Behandling, jeg har tilladt mig at foretage, være den: Jeg kan ikke for Tiden give denne Sags Fremme min Stemme. De Herrer kunne vistnok ikke lade det være, de maa give Forslaget deres Stemme, thi det vilde stemme overordentlig godt med den Politik, der nu er ført, hvor det næsten er gaaet ud paa at faae tildænget Ministeriet med saa mange Bevillinger som mulig, for at vi desuagtet kunne faae fastet Finantsloven i Ansigtet fra anden Side og i Morgen staa med det tredie Provisorium i fortat Grundlovsbrud. Jeg taler her kun rent personlig for mit eget Bedkommende, ja med Hensyn til nogle af mine Hovedbetragtninger kan jeg ogsaa tale for min ærede Kollega for Viborg Amts 3die Valgfreds (Alberfsen) og maaste i det Hele taget. Jeg synes, det vil være en meget passende Slutningssten paa denne Samling lige overfor Ministeriet at levere det Foranstaltninger, overfor hvilke man ganske vist siger, at man staar frit. Ja vel, mine Herrer, naar staar man frit, naar man er kommen ind paa et Skraaplan? Der skal stærkere Villier og stærkere Kræfter, end de Herrer har lagt for Dagen, til for at komme op fra et Skraaplan. Jeg kan ikke være med til at give Ministeriet dette omfattende Tillidsvotum, som dette Lovforslags Vedtagelse vilde være, lige nogle Timer, for Ministeriet atter viser sin Avillie eller Uigegyldighed for Grundlovens Hovedparagraf, der bestemmer Folkets dyrebareste Ret, Bevillingsretten, og derfor vil jeg, om jeg end staar ene med denne politiske Betragtning, stemme imod dette Lovforslags endelige Vedtagelse. Uigegyldig hvor mange eller hvor faa vi ere, nedlægger jeg Protest derimod efter denne Betragtning. Men jeg siger, Forslagets Vedtagelse er i fuld- stændig Konsekvens med navnlig det senest Passerede. Lovforslaget er vedtaget, og det med stor Glæde, og man kan jo ikke gjøre det uden en vis Konsekvens af, hvad man